

[Camre]

ved at se, hvad det er for et flertal, VS ser for denne mulighed. Hvis hr. Wilhjelms havde ret, så ville vælgerne jo nok have stemt anderledes, end de gjorde den 8. december 1981.

Palle Simonsen (KF):

Hr. Camres spørgsmål for et øjeblik siden om, hvilke forslag vi egentlig havde til løsning af landbrugets problemer, er jo ret så enkelt at besvare. Jeg kan kun henvise til, at der her i folketings salen ligger et forslag, som er fremsat af det konservative folkeparti, venstre, CD og kristeligt folkeparti. Det er det klare udspil, så der bør ikke være megen tvivl om den sag.

Jeg har lidt svært ved at se, at påstanden om, at afgifter medfører tab af arbejdspladser, skulle være et særligt venstrefløjsstandpunkt, som hr. Camre søgte at give det indtryk af. Selv hr. Gert Petersen indrømmede, at det måske kun var et beskedent antal, det drejede sig om. Han mente altså ikke, at der var de store problemer i det her. Det, der står tilbage, er, at alle de svar, der er givet om disse spørgsmål gennem de senere år, klart har dokumenteret, at der er tale om tab af arbejdspladser i et eller andet større omfang. Det, som måske gør det særlig stærkt i denne situation, er, at regeringen med en politik, som i første række har til formål at skabe flere arbejdspladser, samtidig gennemfører nogle afgifter, som medfører færre arbejdspladser. Det er der jo ikke meget sammenhæng i. Man kunne godt fra regeringens side have fundet andre metoder til at finansiere disse områder. Jeg har ikke forstået det sådan, at det først og fremmest drejer sig om at gennemføre forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Jeg har forstået det sådan, at det, det drejer sig om, er, at finansministeren skal søge at få en vis balance i regnskabet, så det bliver status quo i forhold til situationen før. Denne balance kunne finansministeren have fået på en anden måde. Han kunne bl.a. have fået den ved at gennemføre besparelser på forskellige områder. Og dermed bevæger jeg mig over til nogle af de svar, finansministeren gav mig.

Finansministeren forsvarede realvæksten på de 5 pct. i statens udgifter med, at det jo ikke var så mærkeligt, for der bliver gennemført nogle særlige foranstaltninger på beskæf-

tigelsesområdet. Læg vel mærke til, sagde finansministeren, at når det drejer sig om de almindelige statslige serviceområder, så er udgiftsstigningen i reale priser kun på 1 pct. Ja men finansministeren kunne jo have gennemført nogle beskæringer. Jeg har egentlig forstået det sådan tidligere, når regeringen har talt om, at de offentlige udgifter ikke måtte ekspandere, at så lagde man megen vægt på, at hvis der var tale om udgiftsstigninger på ét område, så måtte man søge at finde besparelser på et andet. Det er egentlig det, regeringen forlader i den argumentation, finansministeren præsenterede os for i forbindelse med en realstigning på 5 pct.

Finansministeren siger videre, at uanset hvordan, så er han enig i, at underskuddet på statsfinanserne er for stort. Ja men det er vel egentlig den bedste dokumentation for, at det var nødvendigt at prøve at skaffe dækning på en anden måde end gennem afgifterne.

Finansministeren forsvarede også personaleudviklingen i den offentlige sektor som helhed og sagde, at der dog er tale om en forbedring, for nu er der kun tale om 3 pct.s forøgelse, hvad angår personale. Når man føjer til, som der står i budgetregørelsen, at disse godt og vel 3 pct. svarer til 20.000 personer, så vil vi i hvert fald gerne understrege, at det mener vi stadig væk er for meget. Nu vel, det er måske en lidt mindre stigning end året før, det siger budgetregørelsen, men det er stadig væk 20.000 mennesker. Det er under alle omstændigheder for meget, for vi kan ikke løse dette samfunds beskæftigelsesproblemer – det var det, jeg søgte at give udtryk for i mit første indlæg – ved at ansætte stadig flere mennesker i den offentlige sektor, som jo under alle omstændigheder vil påtvinge os et skattetryk i de kommende år, som gør det endnu sværere at få den dynamik i samfundet, som er nødvendig.

Må jeg sige til finansministeren om besparelsesdrøftelser i finansudvalget, at vi faktisk ikke har megen tro på, at en drøftelse i finansudvalget om budgetoverslagstallene skulle give ret mange muligheder for realistiske resultater. Da vi havde finanslovdebatten i februar, gjorde vi gældende, at den eneste måde, man kunne nå nogle reelle beslutninger på dette område på, var, at en lille kreds af mennesker – vi foreslog 1 for hvert af de